

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.048/2010/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Bozsó és Tóth Ügyvédi Iroda (1126 Budapest XII., Böszörményi út 8. I/5/B., ügyintéző: Dr. Bozsó Albert ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve, címe I. rendű és a II.rendű felperes neve, címe II. rendű felpereseknek - a Dr. Marjai Zsolt ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Szent I. u. 3. fszt. 3.) által képviselt I.rendű alperes neve, címe I. rendű, a Dr. Batai Ügyvédi Iroda (4025 Debrecen, Bajcsy-Zsilinszky E. út 3-5. II/5., ügyintéző: Dr. Batai Zsolt ügyvéd) és a másodfokú eljárásban Dr. Kóródi Sándor jogtanácsos (4025 Debrecen, Bajcsy-Zsilinszky E. út 3-5. II/5.) által képviselt II.rendű alperes neve, címe II. rendű, a személyesen eljár III.rendű alperes neve, címe III. rendű és IV.rendű alperes neve, címe IV. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. november 20-án meghozott 6.P.21.079/2008/33. számú ítélete ellen a II. rendű alperes részéről 34. sorszámon, a felperesek részéről 35. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az I., II. rendű felperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 15 nap alatt 6 250 (Hatezer-kettőszázötven) forint másodfokú perköltséget.

Az államnak külön felhívásra az I. rendű felperest 15 000 (Tizenötezer) forint, a II. rendű felperest 30 000 (Harmincezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezi.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az I. rendű felperes a II. rendű felperesi társaság beltagja és üzletvezetője. A II. rendű felperes 2006-2007. és 2008. években kábeltelevíziós műsorközvetítő szolgáltatást nyújtott T. város területén az általa 2003-ban kiépített kábeltelevíziós hálózaton. Az I. rendű felperes 2006-2008-ig T. város képviselő-testületének ülésein rendszeresen megjelent, azok anyagát - részben maga - videokamera útján rögzítette és a II. rendű felperes által működtetett kábeltelevíziós hálózat „...infó” nevű csatornáján közvetítette, részben pedig az üléseken rendszeresen nagy terjedelemben felszólalt és nyilatkozatokat tett. Emellett a II. rendű felperes fenntartásában működtetett kábeltelevíziós hálózaton hozzáférhető „...infó” elnevezésű csatornán képűség szolgáltatást üzemeltetett, amelynek tartalmát maga írta és szerkesztette. A megjelentetett szöveg egyebek mellett a helyi közügyekkel, a helyi politikai élet szereplőivel kapcsolatos híradásokat tartalmazta az I. rendű felperes kommentárjával. Az I. rendű felperes a „...infó” csatornán - műsorkészítési engedély nélkül - rendszeresen televíziós műsort is készített és közvetített, mely megjelenésében vagy az I. rendű felperes hangját sugározta egy háttérképpel vagy külső helyszínen forgatott képekkel, vagy az I. rendű felperes személyesen jelent meg a képernyőn és így adta közre nyilatkozatait. Mindezek mellett az I. rendű felperes közvetített helyi képviselő-testületi ülést is úgy, hogy annak a közvetítését helyenként megszakította és az elhangzottakat a maga személyes véleményével kommentálta adásban.

Az I. rendű alperes 2006. őszétől T. város alpolgármestere.

A II. rendű alperes a kiadója, a III. rendű alperes pedig egyedüli szerkesztője a T. városban az önkormányzat anyagi támogatásával megjelenő „**Cs. H.**” című kiadványnak.

A IV. rendű alperes a fenntartója, üzemeltetője és tulajdonosa a „**t...info**” weboldalnak.

A felperesek a többször módosított és kiterjesztett keresetükben nevesített személyiségi jogaik megsértésének megállapítását kérték:

Az I. rendű felperes a Ptk. 84. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján kérte annak megállapítását, hogy:

- Az I. rendű alperes megsértette a jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2007. november 28-i ülésen a személyéről az alábbiakat állította: „... jelenleg kettő napig a **B.** úr miatt nincs villanyáram T.-n”; „... csak azért, hogy bosszút álljon a településen és a település lakosságán, külön kijárta a szakhatóságoknál, hogy a kábelhálózat vezetés idejére T.-n a villamosáramot kapcsolják ki ...”; és „tehát, ha valaki úgy gondolja, hogy kiolvadt a hűtője, az gondoljon **B.** úrra.”

- Az I. rendű alperes megsértette a becsülethez és emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogait azzal, hogy a 2008. március 19-ei ülésen az I. rendű felperesre az alábbi kijelentést tette: „és **B.** úr egy tisztességtelen ember, egy rendkívül mocskos, aljas ember”.

- Az I. rendű, II. rendű és III. rendű alperesek megsértették a jó hírnévhez, a magántitokhoz, valamint az üzleti titokhoz fűződő személyiségi jogait azzal, hogy a 2008.

február 25-én megjelent cikk az alábbi közléseket tartalmazta az I. rendű felperesről: „**B.** a beruházáshoz semmilyen engedélyt nem szerzett be a település részéről”, valamint „**B.-**nek nincs csillagpontos hálózata, de van egy rakás adóssága”.

- Az I. rendű, II. rendű és III. rendű alperesek megsértették a becsülethez és emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2008. február 25-én megjelent cikk az I. rendű felperesről az alábbi közlést tartalmazza: „Tisztelt Olvasók! Én már sok hazug embert láttam, de ez az ember már túltesz minden képzeleten.”

- Az I. rendű, II. rendű és III. rendű alperesek megsértették a jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2008. február 25-én megjelent cikk az alábbi közlést tartalmazza: „Kik azok a képviselők, akik bábáskodnak a **B.**-féle kábeltévé felett, nehogy eltűnjön a lakosság félretájékoztatására és megtévesztésére fenntartott szócsövük?”

- Az I. rendű, II. rendű és III. rendű alperesek megsértették a képmással való rendelkezéshez fűződő jogát azzal, hogy a 2008. február 25-ei cikk szövegébe ágyazva megjelentették az I. rendű felperes fényképét az „Isten szeme mindent lát” képaláírással.

- Az I. rendű, II. rendű és III. rendű alperesek megsértették a jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2008. február 25-én megjelent cikk az I. rendű felperes személyét olyan szövegben szerepelteti, melynek bevezetője azt tartalmazza, hogy: „nézzük meg, hogy a helyi **T.-**k, **K.-**k és **G.-**k hogyan okoskodnak ki a zsebünkből 280 milliót.”

- A IV. rendű alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogait azzal, hogy a 2008. február 25-én megjelent cikket az általa fenntartott weboldalon közzétette.

- A IV. rendű alperes megsértette a becsülethez és emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a fenntartása alatt álló weboldalon 2008. január 14-től 2009. április 22-ig közzétett egy anonim személytől származó hozzászólást, mely az I. rendű felperesről a „... I.rendű felperes neve (valódi nevén: **Sz.** kapitány) ...”, és az „az elmebeteg **Sz.** kapitány” megjelöléseket tartalmazza.

A Ptk. 84. §-ának (1) bekezdés b) pontjára alapítva kérte az I., II., III. és IV. rendű alperesek eltiltását a további jogsértéstől.

A Ptk. 84. §-ának (1) bekezdés c) pontja alapján kérte az I. rendű alperes kötelezését arra, hogy elégtételadásként az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül, a saját költségén a **HBN** című napilapban tegye közzé az ítélet jogsértéseket megállapító rendelkező részének szó szerinti tartalmát - a 2008. február 25-ei írásával kapcsolatban -, sajnálkozásának kifejezése mellett.

A Ptk. 84. §-ának (1) bekezdés e) pontja alapján kérte az I. rendű, II. rendű és III. rendű alperesek egyetemleges kötelezését 500 000 forint és annak a 2008. március 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére nem vagyoni kártérítés jogcímén.

A II. rendű felperes a Ptk. 84. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján kérte annak megállapítását, hogy:

- Az I. rendű, II. rendű és III. rendű alperesek megsértették a jó hírnévhez, a magántitokhoz és az üzleti titokhoz fűződő személyiségi jogait azzal, hogy a 2008. február 25-én megjelent cikk az alábbi közléseket tartalmazza: „**B.** a beruházásához semmilyen engedélyt nem szerzett be a település részéről”, valamint „**B.-**nak nincs csillagpontos hálózata, de van egy rakás adóssága”.

- Az I. rendű, II. rendű és III. rendű alperesek megsértették a jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a 2008. február 25-ei cikk az alábbi közlést tartalmazza: „Kik azok a képviselők, akik bábáskodnak a **B.-**féle kábeltévé felett, nehogy eltűnjön a lakosság félretájékoztatására és megtévesztésére fenntartott szócsövük?”

- A IV. rendű alperes megsértette a II. rendű felperes személyhez fűződő jogait azzal, hogy a 2008. február 25-ei cikket a fenntartása alatt működő weboldalon közzétette.

A Ptk. 84. §-ának (1) bekezdés b) pontja alapján kérte az I. rendű, II. rendű, III. rendű és IV. rendű alperesek eltiltását a további jogsértéstől.

A Ptk. 84. §-ának (1) bekezdés c) pontja alapján kérte az I. rendű alperes kötelezését arra, hogy elégtételadásként az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül, a saját költségén a **HBN** című napi-lapban tegye közzé az ítélet jogsértéseket megállapító rendelkező részének szó szerinti tartalmát - a 2008. február 25-én megjelent írásával kapcsolatban -, sajnálkozásának kifejezése mellett.

A Ptk. 84. §-ának (1) bekezdés e) pontja alapján kérte az I. rendű, II. rendű és III. rendű alperesek egyetemleges kötelezését 1 000 000 forint és annak a 2008. március 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére nem vagyoni kártérítésként.

Az alperesek érdemi ellenkérelmükben a kereset teljes elutasítását kérték jogalap hiányára hivatkozva.

Az elsőfokú bíróság a 33. sorszám alatt meghozott ítéletében a 2008. február 25-én megjelent „**Cs. H.**” című kiadvány „Kábeltévé, avagy hogyan lettünk szegényebbek 280 millióval” címen közzétett cikkben megjelent amiatt a valótlan közlés miatt, miszerint „**B.** a beruházásához semmilyen engedélyt nem szerzett be a település részéről” a jogsértést a Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján az I. rendű alperessel, mint a cikk írójával szemben, a II. rendű alperessel, mint a kiadvány kiadójával szemben, a III. rendű alperessel, mint a sértő közleményt megjelentető „**t...info**” weboldal üzemeltetőjével és a IV. rendű alperessel, mint a „**Cs. H.**” című kiadvány egyszemélyes szerkesztőjével szemben megállapította.

Megállapította, hogy T. város önkormányzati képviselő-testületének 2008. március 19-én megtartott ülésén az I. rendű alperes megsértette az I. rendű felperes becsülethez és

emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogait azzal, hogy reá vonatkozóan: „és **B.** úr egy tisztességtelen ember, egy rendkívül mocskos, aljas ember” kijelentést tette.

Megállapította, hogy a IV. rendű alperes megsértette az I. rendű felperes becsülethez és emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogait azzal, hogy az általa fenntartott és üzemeltetett „**t...info**” weblapon anonim hozzászólásként fenntartott és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tett egy írást, amely az I. rendű felperesre a következő jelzőt tartalmazta: „elmebeteg **Sz.** kapitány”. Az I., II., III., IV. rendű alpereseket eltiltotta a további jogsértéstől és kötelezte az I. rendű alperest, hogy 30 napon belül a **HBN** című napilapban az ítélet rendelkező része első bekezdésének saját költségén való megjelentetésével adjon elégtételt. Ezt meghaladóan az I. és II. rendű felperesek keresetét elutasította akként rendelkezve, hogy a felek a perrel felmerült költségeiket maguk viselik. Az I. rendű felperest 15 000, a II. rendű felperest 30 000 Ft, az I., II., III. rendű alpereseket egyetemlegesen 45 000 Ft, a IV. rendű alperest 21 000 Ft le nem rótt eljárási illeték állam részére történő megfizetésére kötelezte.

Határozata indokolásában megállapította, hogy az I. rendű felperes a jogsértőként hivatkozott magatartások megvalósulása idején közszereplőnek minősült azáltal, hogy a nyilvánosság előtt gyakorolt személyes fellépései, részint a rendelkezésére állt televíziós híradás formájában készített és a nyilvánosság felé sugárzott tartalma kialakítása és megvalósítása során a nyilvánosságot önmaga tudatosan vállalta, a személyes fellépései alkalmával tett nyilatkozatai és a televízió útján sugárzott, általa meghatározott tartalmak pedig a helyi közügyekre, a helyi politikai élet eseményeire vonatkozó markáns álláspontok, markáns állásfoglalások közvetítése voltak. Az elsőfokú eljárás során a bizonyítási eljárás tárgyává tett televízió útján sugárzott kép- és hangfelvételek tartalma, valamint a perben kihallgatott tanúk vallomása alapján rögzítette, hogy az I. rendű felperes nyilvánosság előtti fellépése, és közszereplői minőségét megalapozó közvetítői tevékenysége a 2007-2008 éveket is lefedte és nem pusztán a perben jogsértőként hivatkozott magatartások elkövetésének időpontja utáni időszakra korlátozódik.

A felperesek egyes kereseti kérelmeit elutasító döntését a következőkkel indokolta:

1. A lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapította, hogy az I. rendű felperes 2007. októberében telefonon bejelentést tett az E.ON Zrt. illetékese felé arra vonatkozóan, hogy a II. rendű felperes konkurensként megjelent **gazdasági társaság** saját kábeltelevízió-hálózatának kivitelezését nem szabályszerűen végzi. A bejelentés alapján 2007. október 17-én az E.ON Zrt. a kivitelezést leállította, majd annak folytatását feszültségmentesítéshez kötötte, ezzel okozati összefüggésben T. város bizonyos területein, bizonyos időszakokra 2007. novemberében valóban szünetelt az áramszolgáltatás. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperesnek a T.-i Önkormányzata 2007. november 28-i nyilvános ülésén elhangzott azzal a keresetben sérelmezett kijelentésével, hogy: „... jelenleg kettő napig a **B.** úr miatt nincs villanyáram T.-n” nem minősíthető nyilvánvalóan alaptalan tényállításnak, míg az a szintén sérelmezett kijelentése, hogy: „ő csupán csak azért, hogy bosszút álljon a településen és a település lakosságán külön kijárta a szakhatóságnál, hogy a kábelhálózat vezetés idejére T.-n a villamosáramot kapcsolják ki ...” „tehát, ha valaki úgy gondolja, hogy kiolvadt a hűtője, az gondoljon **B.** úrra”, valós

alapú tényhez fűzött olyan véleménynek minősül, amely az I. rendű felperesnek, mint közszereplőnek a tűrési kötelezettsége határain belül marad.

2. A „**Cs. H.**” 2008. február 25-i számában „Kábeltévé, avagy hogyan lettünk szegényebbek 280 millióval” címmel megjelent cikk sérelmezett kitételei közül az „helyi **T.-k**, **K.-k** és **G.-k**” kijelentéssel kapcsolatban megállapította; az szövegkörnyezetében alkalmas arra, hogy a szereplőket, köztük az I. rendű felperest kedvezőtlen, negatív színben tüntesse fel. Ám ez a szövegkörnyezetben a cikk szerzőjének (I. rendű alperesnek) az írásban felidézett történetről és annak az egyes szereplőiről alkotott és megjelenített olyan kritikai véleményének minősül, amelyet az I. rendű felperes, mint közszereplő köteles eltűníteni.

3. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a sérelmesnek tartott „én már sok hazug embert láttam, de ez az ember már túltesz minden képzeleten” szövegrészlet a szövegkörnyezetével együttesen értelmezve vélemény-nyilvánításnak és nem tényállításnak minősül és mint ilyen az I. rendű felperesnek, mint közszereplőnek a tűrési kötelezettsége körébe esik. Hírnévrontás megállapítására ezért nem alkalmas.

4. A sérelmezett kitételek közül a: „**B.-nak** nincs csillagpontos hálózata, de van egy rakás adóssága” közléssel kapcsolatban az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy az mindkét részében valós alapú tényközlésnek minősül, figyelembe véve, a II. rendű alperes 2007. december 31-i mérlegéből megállapítható 20 millió Ft-ot meghaladó tartozását és azért az I. rendű felperes beltagi minőségéből adódóan, jogszabály alapján fennálló, köztudomású mögöttes felelősségét. Nyilvánvaló valótlanosság hiányában ezért ez a kijelentés az I. és II. rendű felperesek jó hírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésének megállapítását nem alapozhatta meg, mint ahogy nem állapítható meg a II. rendű felperesi gazdasági társaság nyilvános tevékenységi mérlegéből kiolvasott „van egy rakás adóssága” tényállítással a felperesek magán-, avagy üzleti titokhoz fűződő személyiségi jogának a megsértése sem.

5. Az I. rendű felperesről készült fényképfelvétel engedély nélküli megjelentetése, valamint annak az „Isten szeme mindent lát” képaláírása folytán sem valósult meg a keresetben kért képmáshoz való személyiségi jog megsértése. Az I. rendű felperesnek, mint közszereplőnek minősülő személynek a közéleti jellegű és nyilvános képviselő-testületi ülésen folytatott tevékenysége során számolnia kellett azzal, hogy a képmásáról felvétel készül és az utóbb a médiában megjelenik. Így a Ptk. 80. § (2) bekezdése alapján a képmása hozzájárulása hiányában is nyilvánosságra hozható volt.

Ezzel szemben az „elmebeteg **Sz.** kapitány” kitétel vonatkozásában - amiatt, hogy az kifejezőmódjában nyilvánvalóan és durván sérti a társadalmi kommunikáció szintjén általánosan elvárható jó ízlésből fakadó követelményeket, egyben ebből eredően indokolatlanul megalázó és a személyiség lényegét semmibe vevő - az elsőfokú bíróság megállapíthatónak találta az I. rendű felperes becsülethez és emberi méltósághoz fűződő személyiségi joga megsértését.

Az elsőfokú bíróság a megállapított személyiségi jogsértésekhez kapcsolódóan az objektív szankciók körében a felperesek kereseti kérelmeihez igazítottan és a szükséges mértékben

rendelkezett az alperesek elégtétel adására kötelezéséről, míg azt meghaladóan a keresetet elutasította.

A per adatainak és bizonyítékainak mérlegelése alapján megállapította, hogy sem az I. rendű, sem a II. rendű felperes immateriális hátrányt a bíróság által megállapított jogsértésekkel okozati összefüggésben a perben nem bizonyított, s ilyen köztudomású tényként sem volt bizonyítás nélkül megállapítható.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek és a II. rendű alperes fellebbeztek.

A felperesek eljárásjogi és anyagi jogszabálysértésekre hivatkozással kérték az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a keresetüknek megfelelő ítélet meghozatalát, annak megállapítását, hogy a tárgyi időszakban az I. rendű felperes nem minősült közszereplőnek és az alpereseknek a perköltségeikben való marasztalását.

Eljárásjogi szabálysértésként arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításánál túlterjeszkedett a kereseti kérelem alapján vizsgálható időszakon, amikor az I. rendű felperes „közszereplői minősítése” vizsgálatát nem az alperesi cselekmények elkövetésének a keresetben megjelölt időpontjára (a keresettel érintett utolsó jogsértő magatartás 2008. március 19-én volt) végezte el, mivel a bizonyítási eljárás során az I. rendű alperes által bemutatott 2008. novemberében és azt követő időben készült videofelvételeket is a per anyagává tette. Ezzel összefüggésben hivatkoztak arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem alkalmazta következetesen a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján fennálló tájékoztatási kötelezettségét az alperesek oldalán fennálló bizonyítási teherre vonatkozóan.

További eljárási hiba volt az - a felperesek fellebbezése szerint -, hogy nem teljeskörűen megállapított tényállás alapján tette az elsőfokú bíróság azt a megállapítást, miszerint a perrel érintett időszakban a **gazdasági társaság** a II. rendű felperes konkurenciájaként jelent meg T. településen. „A valós alapkonfliktus megértése érdekében” kérték a tényállásnak a fellebbezésükben írtak szerinti kiegészítését.

A Pp. 213. § (1) bekezdésének és 221. § (1) bekezdésének megsértéseként jelölték meg a felperesek, hogy arra irányuló határozott kereseti kérelmük ellenére az elsőfokú bíróság nem szabott ki a Ptk. 84. § (2) bekezdése alapján közérdekű célra fordítható bírságot az I. rendű alperesre, noha megállapította a jogsértést amiatt a nyilatkozata miatt, hogy: „és **B.** úr egy tisztességtelen ember, egy rendkívül mocskos, aljas ember.”

A felperesek fellebbezése szerint az elsőfokú bíróság az Alkotmány 61. § (1) bekezdésében, 59. § (1) bekezdésével, az 1993. évi XXXI. törvénnyel a magyar jog részévé vált Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. Cikkének rendelkezéseivel és az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozatában foglaltakkal ellentétesen, a perbeli helyzetre nem adekvát eseti döntésre (BH. 2004.104.) hivatkozva jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű felperes a keresetben jogsértőként hivatkozott magatartások időszakában „közszereplő” volt. Ezáltal - a fokozott tűrés kötelezettségére hivatkozással - tévesen olyan kereseti kérelmeket is elutasított, amelyekben a jogsértés tényét egyébként megállapította. Fellebbezési hivatkozásuk szerint az alkotmányos

alapjogon gyakorolt véleménynyilvánítás, bírálat (kritika) - amelyeket az I. rendű felperes a cége számára versenyhátrányt okozó testületi működés miatt a valóban közszereplő önkormányzati képviselőkkel szemben tárgydíszakban gyakorolt - senkit nem avathat közszereplővé. Ez még akkor is elvetendő, ha az adott felszólalás vagy kérdés és a rá adott válasz a közvélemény alakulására hatással lehet. Álláspontjuk szerint a közszereplővé minősítéshez ennél több és más is kell, így tisztség, hivatás, foglalkozásszerű szerepvállalás stb.

Az I. rendű felperesnek tévesen közszereplővé minősítése miatt a felperesek keresetének az elutasítása;

- az elsőfokú ítélet 2. pontja alatt indokolt kijelentések vonatkozásában a Ptk. 78. § (1) bekezdését sértő,
- a 3. pont alatti kijelentések vonatkozásában a Ptk. 76. §-ába ütköző,
- míg az I. rendű felperes képmásának egyébként engedély nélkül való közzététele megállapítása miatt a Ptk. 80. § (1) bekezdését sértő volt.

Az I. rendű felperes közszereplővé történt (helyes) minősítése mellett is törvénysértő a kereset elutasítása a „**B.** úrnak nincs csillagpontos hálózata, de van egy rakás adóssága” kitételrel megvalósított jogsértés tekintetében, mert az az I. rendű felperesre vonatkozóan tényállítást tartalmazott, amely objektíve valótlan és az I. rendű felperes magánszemély hátrányos megítélésének kiváltására alkalmas, ezáltal a Ptk. 78. § (2) bekezdése szerint hírnévrontó állítás volt.

A felperesek a fellebbezésükben állították azt is, hogy a közszereplői minősítéstől függetlenül a jogsértés hiányára és az egyéb okra tekintettel megalapozatlan és jogszabálysértő volt az elsőfokú bíróság által közölt indokokkal a kereseti kérelmük elutasítása:

- „Kik azok a képviselők, akik bábáskodnak a **B.**-féle kábeltévé felett, nehogy eltűnjön a lakosság félretájékoztatására és megtévesztésére fenntartott szócsövük?” kitétel, továbbá
- „A **B.** a beruházásához semmilyen engedélyt nem szerzett be a település részéről” szövegrészlettel összefüggésben.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének 17. oldalán téves, „elfogadhatatlan” indokolással utasította el a nem vagyoni kártérítés iránti igényüket, ide értve a közérdekű célra fordítható bíróság kiszabására vonatkozó indítvány mellőzését is. A felperesek sérelmére elkövetett jogsértések végső soron oda vezettek, hogy a II. rendű felperes 2009. márciusában kénytelen volt a kábeltelevíziós szolgáltatását beszüntetni. Hivatkoztak arra is, hogy bár a nem vagyoni kártérítés iránti keresetükben csak az alperesi jogsértések következtében elszenvedett hátrányok ellentételezését kérték, de a felpereseknek a közigazgatási jogkörben okozott kárral együtt lényegesen nagyobb kára keletkezett, mint amelyet a személyhez fűződő jogok megsértésével összefüggő hátrányok kompenzálásával ellensúlyozni lehetne.

A II. rendű alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a reá vonatkozó rendelkezést tartalmazó része megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását,

perkölség megfizetésére kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy vele szemben a „**Cs. H.**” című kiadványban megjelent tartalom miatt a személyiségi jog megsértésének megállapítása megalapozatlan, jogsértő volt. Fellebbezési érvelése szerint a II. rendű alperes kiadásában megjelenő **HBN** napilap mellékleteként jelent meg a „**Cs. H.**”, mint szerkesztőségi anyag. A „**Cs. H.**” mellékletként történő megjelenésével T. Polgármesteri Hivatal bízta meg a II. rendű alperest. E kiadvány tartalmát nem a II. rendű alperes szerkeszti, annak saját újságírója, szerkesztője van.

Miután a „**Cs. H.**” önálló lap, az abban megjelölt cikkek tartalmáért a II. rendű alperes felelősséggel nem tartozik.

Hivatkozott arra is, hogy a „**B.** a beruházáshoz semmilyen engedélyt nem szerzett be a település részéről” kijelentésnek felperesekre nincs sértő tartalma, ezért a jó hírnevet akkor sem sértheti, ha valótlan. Jogi álláspontja alátámasztására hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság BH. 2001.469. számon közzétett eseti döntésére.

A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben a II. rendű alperes által fellebbezett elsőfokú ítéleti rendelkezés helybenhagyását kérték.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, amelynek során - fellebbezés hiányában - a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján nem érintette az elsőfokú ítéletnek az I., III., IV. rendű alperesekkel szemben a jogsértés megállapítására vonatkozó és az I. rendű alperest elégtételadásra kötelező rendelkezéseit. A fellebbezések folytán csak a II. rendű alperesre vonatkozó, valamint a felperesek kereseti kérelmeinek részbeni elutasításával kapcsolatos ítéleti rendelkezéseket vizsgálta.

Az ítélet tábla a felperesek fellebbezését és a II. rendű alperes fellebbezését is alaptalannak találta.

A felperesek fellebbezésében állított eljárási szabálysértéseket az elsőfokú bíróság nem követte el, a jogvita elbírálásához szükséges releváns körülmények tekintetében a tényállást teljeskörűen feltárta, az a felperesi fellebbezésben foglaltak szerinti kiegészítésre nem szorul.

Ugyanakkor nem sérült a Pp. 215. §-a sem, mivel az elsőfokú bíróság az ítéletében nem döntött olyan jogsértésről, amelyre nem volt kereseti kérelem és kizárólag annak a releváns kérdésnek az eldöntéséhez szükséges mértékben folytatta le a bizonyítást, hogy az I. rendű felperes közszereplőnek minősül-e vagy sem.

Ellentétben a felperesi fellebbezési hivatkozással nem sérült a Pp. 213. § (1) bekezdése és 221. § (1) bekezdése azáltal, hogy az elsőfokú bíróság arra irányuló kereseti kérelem ellenére az I. rendű alperessel szemben nem szabott ki közérdekű bírságot. A személyhez fűződő jogok megsértése esetén indított polgári perben kiszabható, közérdekű célra fordítható bírság a keresetindítás járulékos következménye (BH 1995.151.III.). A Ptk. 84. §-ának (2) bekezdése is feljogosítja és nem pedig kötelezi a bíróságot arra, hogy a jogsértőre közérdekű bírságot szabjon ki, amely a személyhez fűződő jogot sértő magatartástól való fokozottabb visszatartást, a megelőzést is szolgálja. Ezzel a jogával

azonban a bíróság csak akkor élhet, ha a jogsértő felróható magatartásának súlyával nem áll arányban a kártérítés címén megítélhető összeg.

Az adott esetben az elsőfokú bíróság a megállapított jogsértés miatt a felperesek javára nem vagyoni kártérítés megítélését sem tartotta indokoltnak. Mindezek alapján közérdekű bírság alkalmazása iránti kereset elutasítása nem sérti a Ptk. 84. § (2) bekezdését.

Az eljárási szabálysértések nélkül helytállóan megállapított tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyes jogi következtetések levonásával érdemben helytálló döntést hozott, amelynek az ítéletében kifejtett indokaival az ítéletábra mindenben egyetért.

A II. rendű alperes fellebbezésében foglaltakra tekintettel az ítéletábra azt emeli ki, hogy a személyhez fűződő jogában megsértett személy a Ptk. 84. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban felsorolt polgári jogi igényeket nemcsak a sértő nyilatkozatot tevővel, hanem választása szerint a sértő közleményt tartalmazó sajtótermék kiadójával, a lapalapítóval, szerkesztővel, az újságíróval, illetőleg valamennyiükkel szemben egyaránt érvényesítheti (BH 1995.151.I.).

A jelen esetben a felperesek a II. rendű alperest a „**Cs. H.**” című kiadvány kiadójaként perelték. A II. rendű alperes a keresettel szemben az elsőfokú eljárásban nem védekezett azzal, hogy a lapnak nem kiadója, helyett érdemi ellenkérelme volt. A fellebbezésben sem volt olyan állítása, hogy a „**Cs. H.**”-nak nem a kiadója, csupán arra hivatkozott, hogy ez a kiadvány - a T. Polgármesteri Hivatal megbízása alapján - a II. rendű alperes kiadásában megjelenő **HBN** napilap mellékleteként jelenik meg. Mindezek alapján a felperesek részéről a személyiségi jogsértés megállapítása és a jogkövetkezmények alkalmazása iránt a II. rendű alperes perlése, az elsőfokú bíróság részéről pedig vele szemben - a jogsértést részben megállapító - érdemi döntés hozatala jogszerű, és a fellebbezésében sem vitatottan megalapozott volt. Annak pedig nincs jelentősége, hogy a jogsértő kitételt tartalmazó „**Cs. H.**” című lap tartalmát nem a II. rendű alperes szerkeszti, hanem saját újságírója, szerkesztője van.

Alapítvánnyal támadta az elsőfokú bíróság ítéletét a felperesek fellebbezése miatt, hogy helytelenül értelmezve a közszereplő fogalmát, az egyes jogsértések megállapítása iránti kereseti kérelmek elbírálásánál tévesen minősítette az I. rendű felperest közszereplőnek. Arra helyesen hivatkoztak a felperesek; az esetek nagy részében elhatárolási nehézség jelentkezik annak megítélésében, valaki közszereplőnek minősül-e vagy sem. Nem osztotta ugyanakkor az ítéletábra a felperesi fellebbezésnek az ezzel kapcsolatos érveléseit. A bírósági gyakorlatban és a jogirodalomban általánosnak mondható fogalom szerint közszereplők azok a természetes és jogi személyek, akik tevékenységükkel vagy nyilvános fellépésükkel befolyásolják a szűkebben vagy tágabban értelmezett társadalom életét, a helyi- vagy országos viszonyok alakulását. (Fővárosi Ítéletábra 7.Pf.21.152/2007/4.)

Ezt a fogalom-meghatározást szem előtt tartva az I. rendű felperest, mint az általa működtetett kábeltelevízió-hálózaton a települési önkormányzat képviselő-testületének tevékenységével, működésével kapcsolatban a közvélemény alakulására - a felperesek által sem vitatottan - befolyást gyakorló személyt, az elsőfokú bíróság helytállóan tekintette olyan helyi közszereplőnek, aki a személyét ért negatív kritikát nagyobb mértékben köteles eltűrni. Emiatt alapítvánnyal kérték a felperesek a fellebbezésükben a kért jogsértések

megállapítása iránti kereseti kérelmeiket a kizárólag a közszereplővé minősítés miatt tévesen elutasító ítéleti rendelkezések megváltoztatását.

Alaptalanul állították a felperesek a fellebbezésükben, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes közszereplővé minősítésétől függetlenül jogszabálysértően utasította el a jogsértés megállapítása iránti kereseti kérelmeiket az elsőfokú ítélet indoklásában az 1. pont alatti kitételek tekintetében.

Annak elbírálásánál, hogy az I. rendű alperes a „jelenleg kettő napig a **B.** úr miatt nincs villanyáram T.” kijelentése jogsértő-e, a felperesek e körben kifejtett fellebbezési okfejtéseivel szemben annak volt jelentősége, hogy ez való tény állítása volt-e. Az irányadó, nem vitás tényállás szerint az I. rendű felperes bejelentésének lett az a következménye, hogy az azt kivizsgáló E.ON Zrt. - a szabályszerűtlen kivitelezést a helyszínen megállapítva - intézkedéseket foganatosított, amellyel okozati összefüggésben a városban 2007. novemberében időszakonként szünetelt az áramszolgáltatás. Nem valótlan tartalmú tehát az az állítás, hogy az I. rendű felperes miatt nem volt áram bizonyos ideig a városban.

Osztotta az ítélőtábla az elsőfokú bíróság jogi álláspontját abban is, miszerint az I. rendű alperesnek az a kijelentése, hogy ezt az I. rendű felperes „bosszúból jelentette be” a fenti ténnyel kapcsolatos olyan véleménynyilvánításnak minősül, amely nem haladta meg a közszereplővel szembeni véleménynyilvánítás alkotmányos kereteit. Az ítéletben kifejtett saját helyes indokai alapján egyetértett az ítélőtábla az elsőfokú bírósággal abban is, hogy nem tényállítás, hanem hírnévrontás, illetve hitelrontás megállapítására alkalmatlan véleménynyilvánítás volt az I. rendű alperes részéről annak kijelentése, hogy a „**B.**-féle kábeltévé” „a lakosság félretájékoztatására és megtévesztésére fenntartott szócsövük”.

Nem találta alaposnak az ítélőtábla a „**B.**-nak ... van egy rakás adóssága” tényállás vonatkozásában a jogsértés megállapítása iránti kereseti kérelem elutasítása miatti felperesi fellebbezést sem. E kitéttel kapcsolatban a felperesek az I. rendű felperes vonatkozásában a Ptk. 78. §-a, a II. rendű felperes tekintetében pedig a Ptk. 81. §-a szerinti jogsértés megállapítását kérték a keresetükben. A Legfelsőbb Bíróság PK. 12. számú állásfoglalása szerint annak megítélésénél, hogy a Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdése értelmében a jogsértés megvalósult-e a sérelmezett közléseket, kifejezéseket a társadalmi érintkezésben elfogadott jelentésük szerint és valóságos tartalmuknak megfelelően kell értékelni, amelynek során az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részeket összefüggésükben kell vizsgálni. Ennek megfelelően egy nyilvánosságra került, az érintett személy által sérelmezett közlést mindig az átlagemberek szempontjából kell megítélni. Azt kell figyelembe venni, hogy a hétköznapi emberek milyen jelentéstartalmat tulajdonítanak a sérelmezett megfogalmazásnak (F. Ítélőtábla 2.Pf...../2009/4.). Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a sérelmezett megfogalmazásnak a hétköznapi emberek által tulajdonított jelentéstartalma alapján a kijelentés a jó hírnévsértés megállapítására nem ad alapot. A peradatok alapján megalapozott az a következtetése, hogy a peres felek környezetében a II. rendű felperesi társaságot az I. rendű felperes cégeként ismerték és jogi értelemben a gazdasági társaság és a magánszemély közötti tulajdoni viszonyok elkülönülése ellenére a cég adósságát az I. rendű felperes adósságának tekintették. Egyetértett az ítélőtábla az elsőfokú bírósággal

abban is, hogy a kijelentés a mögöttes felelősségét megállapító jogszabályi rendelkezésekre tekintettel is valóságtartalommal bír. Mindezek alapján sem valótlan állítás, sem való tények hamis színben való feltüntetése nem történt az alperesek részéről. E kitétel miatt a II. rendű alperes üzleti titka megsértésének megállapítására a Ptk. 81. § (1) bekezdése alapján pedig azért nem kerülhetett sor, mert az elsőfokú bíróság szintén helyes megállapítása szerint az, hogy az I. rendű felperes cégének a II. rendű felperesnek nagyobb összegű tartozása állt fenn, a cég gazdasági tevékenységét kimutató, és a nyilvánosság számára hozzáférhető, letétbe helyezett mérleg adataiból megállapítható volt, így az a Ptk. 81. § (3) bekezdése értelmében nem minősül üzleti titoknak.

A Ptk. 80. §-ában nevesített személyiségi jog megsértésének megállapítása iránti kereseti kérelmet elutasító elsőfokú döntés elleni felperesi fellebbezés is alaptalan.

Az engedély nélküli közzététel miatt sérelmezett fényképfelvételen az I. rendű felperes a - helytállóan - közszereplővé minősítését megalapozó tevékenysége közben látható. Közszereplésnek ugyanis az a megnyilvánulás minősül, amely befolyással bír a társadalom szűkebb vagy tágabb életére, kihatással van a helyi- vagy országos viszonyok alakulására, a kisebb vagy nagyobb közösségek életére, érdeklődésére, szokásaira. Az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes közszereplői minőségét a II. rendű felperesen keresztül működtetett kábeltelevízió-hálózaton az általa a lakossághoz eljuttatott kép- és hanganyag, illetőleg az azokhoz a részéről fűzött kommentárok véleményformáló hatása miatt állapította meg. Ennek a közszereplői minőséget megalapozó tevékenységnek az adatgyűjtés - a közérdeklődésre számot tartó eseményekről kép- és hangfelvétel készítése - a része. Az I. rendű felperes e közben készült képmásának közzétételéhez ezért hozzájárulására nem volt szükség, így az engedélye nélküli közzététellel a Ptk. 80. §-a szerinti jogsértés nem valósult meg. A közélet szereplőjének képmása a közéleti megnyilvánulásai által meghatározott keretben, annak bemutatására felhasználható az érintett hozzájárulása nélkül.

Alaptalanul kérték a felperesek a fellebbezésükben a nem vagyoni kártérítés iránti kereseti kérelmüket elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés eredeti kérelmük szerinti megváltoztatását.

A jó hírnévhez, a becsülethez és az emberi méltósághoz fűződő személyiség jogok megsértése esetén a jogosult nem vagyoni kártérítésre - a törvényben meghatározott feltételek mellett - akkor tarthat igényt, ha - bizonyítja, vagy köztudomású tényként enélkül is - megállapítható, hogy a jogellenes magatartással okozati összefüggésben olyan hátrány érte, amelynek csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez a nem vagyoni kártérítés megítélése indokolt (EBH. 2000.302.). Osztotta az ítéletábra is az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy az I. rendű felperes vonatkozásában, a megállapított jogsértésekkel okozott, nem vagyoni kártérítés megítélését indokoltá tévő hátrány nem volt megállapítható. Ilyenre a felperes(ek) a fellebbezésében sem hivatkozott. A II. rendű felperes kábeltelevíziós szolgáltatásának beszüntetése miatt az I. rendű felperes által esetlegesen elszenvedett hátrány a vagyoni károk körében értékelhető. Az ítéletábra ezért a fellebbezés alapján nem látott indokot az I. rendű felperes nem vagyoni kártérítés iránti keresetét helyesen elutasító elsőfokú ítéleti döntés megváltoztatására sem.

Mindezeknek megfelelően az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta annak helyes indokai alapján.

Mind a felperesek, mind a II. rendű alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a saját fellebbezésükkel összefüggésben keletkezett másodfokú perköltségüket maguk kötelesek viselni. Az I., III. és IV. rendű alpereseknek igazolt másodfokú perköltsége nem merült fel. A II. rendű alperes az eredménytelen fellebbezésével összefüggésben a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a felpereseknek az ügyvédi munkadíjból eredően felmerült másodfokú perköltségét. Az ügyvédi díj összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A. §-a szerint 6 250 forintban állapította meg és a II. rendű alperest a közös jogi képviselővel eljáró felperesek javára ennek megfizetésére kötelezte.

Annak ellenére, hogy a feleket a perben „Az illetékekről” szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján illetékfeljegyzési jog kedvezménye illette meg, a II. rendű alperes a fellebbezésén 24 000 forint fellebbezési eljárási illetéket lerótt. Ezt figyelembe véve az ítéletábra peresztessége ellenére őt illeték megfizetésére nem kötelezte, míg a sikertelenül fellebbező felpereseket az Itv. 46. § (1) bekezdésének megfelelően, a kártérítési követelésükkel egyező fellebbezési érték alapulvételével az Itv. 74. § (3) bekezdése értelmében irányadó, „A költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról” szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) és (3) bekezdése alapján kötelezte a fellebbezési eljárási illeték állam javára történő megfizetésére.

D e b r e c e n, 2010. június 30.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Riczu András s.k. előadó bíró, Dr. Bakó Pál s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -